

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

8. Vtrum per peccatum veniale impediatur effectus huius sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QV AEST. LXXX.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum per ueniale peccatum impediatur effectus huius sacramenti.

AD OCTAVVM sic proceditur. Videtur, quod per ueniale peccatum non impediatur effectus huius sacramenti. Dicit enim Augustinus* super il lud Ioan.6. Panes uestri manducauerunt manā, &c. Panem coelestem spiritualiter manducate, innocentiam ad altare portate, peccata et si sunt quotidianae, non sunt mortifera. Ex quo patet quod uenialia peccata, quæ quotidianae dicuntur, spiritualiter manducationem non impediunt: sed spiritualiter manducantes, effectum huius sacramenti percipiunt. ergo peccata uenialia non impediunt effectum huius sacramenti.

T 2 Præterea. Hoc sacramentum non est minoris virtutis, quam baptisimus: sed effectum baptismi (sicut iupra dicitur) impedit sola fieri, ad quam non pertinent peccata uenialia: quia sicut Sapientia dicitur, Spiritus sanctus disciplina effugit factum: qui tamen per peccata uenialia non fugatur. ergo neque effectum huius sacramenti impediunt peccata uenialia.

T 3 Præt. Nihil quod remouetur per actionem aliius causa, potest impedire eius effectum: sed peccata uenialia tolluntur per hoc sacramentum. ergo non impediunt eius effectum.

SED CONTRA est, quod Damascen. * dicit in 4. libro. Ignis eius, quod in nobis est, desideri, assumentis eam quæ ex carbone, id est, ex hoc sacramento ignitionem, comburat nostra peccata, & illuminet corda nostra, ut participatione diuinitatis igniamur & deificemur: sed ignis nostri desiderij uel amoris impeditur per peccata uenialia, quæ impediunt seruorem charitatis, ut in secunda parte * habitum est. ergo peccata uenialia impediunt effectum huius sacramenti.

RE S P O N D E O. Dicendum, quod peccata uenialia duplice accipi possunt: uno modo, prout sunt præterita: alio modo, prout sunt actu exercita. Primo quidem modo, peccata uenialia nullo modo impediunt effectum huius sacramenti: post enim contingere, quod aliquis post multa peccata uenialia commissa, deuote accedat ad hoc sacramentum, & plenarie huius sacramenti consequatur effectum. Secundo autem modo, peccata uenialia non ex toto impediunt huius sacramenti effectum, sed in parte. Dicatum est enim, * quod effectus huius sacramenti non solum est adcepio habitualis gratiae, vel charitatis: sed etiam quedam actualis refectio spiritualis dulcedinis: quia quidem impeditur, si aliquis accedat ad hoc sacramentum, per peccata uenialia mente distractus: non autem tollitur augmentum habitualis gratiae uel charitatis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ille, qui cum actu venialis peccati ad hoc sacramentum accedit, habitualiter quidem manducat spiritualiter, sed non actualiter. Et ideo habitu item effectum huius sacramenti percipit, non autem actualem.

AD SECUNDVM dicendum, quod baptisimus non ita ordinatur ad actualem effectum, id est, seruorem charitatis, sicut hoc sacramentum. Nam baptisimus est spiritualis regeneratio, per quam acquiritur prima perfectio, quæ est habitus uel forma: hoc autem sacramentum est spiritualis manducatio, quæ habet actualem delectationem.

ARTIC. I.

F AD TERTIVM dicendum, quod illa ratio procedit de uenialibus præteritis, quæ per hoc sacramentum tolluntur.

QV AESTIO LXXX.

De usu seu sumptione huius sacramenti in communione duodecim articulos divisus.

DE INDE considerandum est de vsu, sive sumptione huius sacramenti. Et primò quidem, in communione. Secundò, quomodo Christus est usus hoc sacramentum.

CIRCA PRIMUM queruntur duodecim.

T 1 Primo, Vtrum sint duo modi manducandi hoc sacramentum, scilicet sacramentaliter, & spiritualiter.

T 2 Secundò, Vtrum soli homini conueniat manducare spiritualiter hoc sacramentum.

T 3 Tertiò, Vtrum solius hominis iusti sit manducare sacramentaliter.

T 4 Quartò, Vtrum peccator manducans sacramentaliter, peccet.

T 5 Quintò, De quantitate huius peccati.

T 6 Sextò, Vtrum peccator accedens ad hoc sacramentum sit repellendus.

T 7 Septimò, Vtrum nocturna pollutio impedit hominem a sumptione huius sacramenti.

T 8 Octauò, Vtrum sit solum a ieunio sumendum.

T 9 Nonò, Vtrum sit exhibendum non habentibus usum rationis.

T 10 Decimò, Vtrum sit quotidie sumendum.

T 11 Undecimò, Vtrum licet omnino abstinere.

T 12 Duodecimò, Vtrum licet percipere corpus sine sanguine.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum distingui debeant duo modi manducandi corpus Christi.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod non debant distingui duo modi manducandi corpus Christi, scilicet sacramentaliter, & spiritualiter: sicut enim baptisimus est spiritualis regere ratio (secundum illud Ioan. 3). Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, &ceteri.) ita etiam sacramentum est spiritualis cibus: unde Dominus de hoc sacramento loquens dicit Ioann. sexto. Verba que ego locutus sum uobis, spiritus & uita sunt: sed circa baptismum non distinguitur duplex modus sumendi, scilicet sacramentalis, & spiritualis. ergo neque circa hoc sacramentum debet haec distinctione adhiberi.

T 2 Præterea. Ea, quorum unum est propter alterum, non debent ab iniuicem dividiri: quia unum ab alio speciem trahit: sed sacramentalis manducatio ordinatur ad spirituali, sicut ad finem. non ergo debet sacramentalis manducatio contra spirituali dividiri.

T 3 Præt. Ea, quorum unum non potest esse sine altero, non debent contra se dividiri: sed uidetur quod nullus possit manducare spiritualiter, nisi etiam sacramentaliter manducet: alioquin antiqui patres hoc sacramentum spiritualiter manducassent: frustra erat esset sacramentalis manducatio, si sine ea spiritualis esset posset. non igitur conuenienter distinguitur circa hoc sacramentum duplex manducatio, scilicet sacramentalis & spiritualis.

SED